

26 Ιανουαρίου, 1996

[ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ,

Αιτητής,

ν.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 202/92)

---

*Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Αιτιολογία — Νομολογία και
θεωρία — Αρχές που διέπουν την αιτιολόγηση διοικητικών πράξεων.*

*Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Επιλογή του καταλληλότερου —
Κριτήρια — Αντιδιαστολή μεταξύ των κριτηρίων της επιλογής και
των κριτηρίων αναθεώρησής της από το Δικαστήριο.* 5

*Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως
— Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη υπεροχή — Αρχές
— Πεδίο επεμβάσεως του Δικαστηρίου — Έκδηλη υπεροχή δεν απο- 10
δείχθηκε.*

Ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών
σε Ανώτερους Λειτουργούς Μηχανογράφησης επικαλούμενος το
αναιτιολόγητο των προαγωγών αλλά και την υπεροχή του έναντι των 15
ενδιαφερομένων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή αποφάσι-
σε ότι:

- 20
1. Η φιλοσοφία που υπαγορεύει την ανάγκη για αιτιολογία είναι ότι
η παρουσία της αιτιολογίας αποκλείει την αυθαιρεσία εκ μέρους
της Διοίκησης και προστατεύει τη διοίκηση από τον εαυτό της με
το να την αποτρέπει από του να λάβει μια βεβιασμένη απόφαση.
Η αιτιολογία πρέπει να είναι καθαρή, με άλλα λόγια οι συγκεκρι- 25

5 μένοι παράγοντες πάνω στους οποίους η Διοίκηση βάσισε την απόφασή της πρέπει να αναφέρονται ειδικώς και με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε να καθιστούν δυνατό το δικαστικό έλεγχο. Η αιτιολογία πρέπει να περιέχει τον τρόπο σκέψης του διοικητικού οργάνου επί των σχετικών γεγονότων τα οποία συνιστούν το υπόβαθρο της απόφασης.

10 Η επίδικη απόφαση, αν και λακωνικά διατυπωμένη, παρέχει στο δικαστήριο τα απαραίτητα ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία για τη διακρίβωση της νομιμότητάς της. Πρόσθετα η αιτιολογία της επίδικης απόφασης υποστηρίζεται και από τα ενώπιον της Ε.Δ.Υ. διοικητικά έγγραφα, δηλαδή τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων.

- 15 2. Ο αιτητής με την προσφυγή του έχει προσβάλει απόφαση της Ε.Δ.Υ. που σχετίζεται με προαγωγές. Οσάκις η Επιτροπή επιλέγει ένα υποψήφιο στη βάση σύγκρισής του με άλλους, η Επιτροπή για να δικαιολογήσει την επιλογή του, δεν είναι ανάγκη να καταλήξει ότι υπερέχει έκδηλα των άλλων. Από την άλλη το Διοικητικό Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει για να παραμερίσει την απόφαση σε σχέση με μια τέτοια επιλογή εκτός εάν ικανοποιηθεί από τον αιτητή σε μια προσφυγή ότι ήταν ένας κατάλληλος υποψήφιος ο οποίος υπερείχε έκδηλα του υποψηφίου που έχει επιλεγεί, γιατί
- 20 μόνο σε μια τέτοια περίπτωση το όργανο που έχει προβεί στην επιλογή για σκοπούς διορισμού ή προαγωγής θεωρείται ότι έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής του ευχέρειας και έχει επομένως ενεργήσει “καθ’ υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας”.

30 Όπως έχει νομολογηθεί η φράση “έκδηλη υπεροχή” σημαίνει την υπεροχή ενός μέρους. Για να ευσταθήσει τέτοιου είδους ισχυρισμός η υπεροχή πρέπει να είναι αυταπόδεικτη και προφανής από την εξέταση των φακέλων των υποψηφίων. Η υπεροχή πρέπει να είναι τέτοιας φύσεως που να αναδύεται από κάθε άποψη από το συνδυασμένο αποτέλεσμα της αξίας, προσόντων και αρχαιότητας των προσώπων που συναγωνίζονται για προαγωγή. Με άλλες λέξεις πρέπει να αναδύεται ως αναντίρρητο γεγονός τόσο πειστικό που να εντυπωσιάζει κάποιον από την πρώτη ματιά.

35

- 40 3. Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν ακυρώνει απόφαση της Ε.Δ.Υ. αν σύμφωνα με το νόμο και τα πραγματικά περιστατικά μιας υπόθεσης η απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή.

Το Δικαστήριο εξέτασε την επίδικη απόφαση σε συνάρτηση με τις πιο πάνω αρχές. Κρίνεται ότι ο αιτητής δεν υπερέχει έκδηλα των εν-

διαφερομένων μερών. Αντίθετα η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επι-
 τρεπτή στην Ε.Δ.Υ. με βάση τον Νόμο και τα ενώπιόν της στοιχεία.
 Δεν υπάρχει επομένως πεδίο επέμβασης του Δικαστηρίου για ακύρω-
 ση της.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic v. Georghiades (1972) 3 C.L.R. 594,

10

*M. J. Lousides & Sons Ltd. v. The Municipality of Limassol (1988) 3
 C.L.R. 1017,*

P.E.O. v. Republic (1965) 3 C.L.R. 27,

15

Petrondas v. Attorney General (1969) 3 C.L.R. 214,

Eleftheriou a.o. v. Central Bank of Cyprus (1980) 3 C.L.R. 85,

20

Lardis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 64,

Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,

Hadjisavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,

25

Georghiou a.o. v. Republic (1988) 3 C.L.R. 678.

Προσφυγή.

30

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερ.
 3.1.92, με την οποία τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα είχαν προαχθεί
 στη μόνιμη θέση Ανώτερου Λειτουργού Μηχανογράφησης αντί
 του αιτητή.

35

A. Παπαχαράλαμπος, για τον Αιτητή.

*A. Παπασάββας, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας για τους Καθ'
 ων η αίτηση.*

40

Cur. adv. vult.

ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Ο μόνος λόγος ακυρώσεως που έχει τεθεί ενώ-
 πιον του Δικαστηρίου κατά την αγόρευση του ευπαιδευτου συνή-

γορου του αιτητή ήταν η έλλειψη “δέουσας αιτιολογίας”. Είναι λοιπόν απαραίτητο όπως αναφερθώ σε κάποια έκταση στο περιεχόμενο της επίδικης απόφασης.

5 Αντικείμενο της προσφυγής είναι η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με ημερομ. 3.1.92, με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη - Κώστας Καλοψιδιώτης, Άριστος Αριστείδου, Γεωργία Βαρνάβα-Μιχαηλίδου και Κατερίνα Περικλέους - είχαν προαχθεί στη μόνιμη θέση Ανώτερου Λειτουργού Μηχανογράφησης.

10 Στο αρχικό στάδιο της συνεδρίασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας παρευρέθηκε και ο Διευθυντής του Τμήματος Μηχανογραφικών Υπηρεσιών, κ. Γεώργιος Χριστοφόρου. Αφού τέθηκαν στη διάθεση του οι προσωπικοί φάκελοι και οι φάκελοι των ετήσιων υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων έκαμε την πιο κάτω δήλωση:

15 “Αφού έλαβα υπόψη την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα, πιστεύω ότι οι πιο κάτω είναι οι καλύτεροι και τους συστήνω για προαγωγή με τη σειρά που τους αναφέρω: Καλοψιδιώτης Κωστάκης, Περικλέους Κατερίνα, Βαρνάβα-Μιχαηλίδου Γεωργία και Αριστείδου Άριστος.

20 Οι υποψήφιοι Ευγενίου Νίκος και Χριστοδουλίδου Μαρία υπερτερούν σε αρχαιότητα σε σύγκριση με τους υποψήφιους που ανέφερα, συγκεκριμένα έχουν 4 1/2 μήνες αρχαιότητα, όμως οι υποψήφιοι που σύστησα υπερτερούν τόσο στην αξία όσο και στα προσόντα.”

30 Μετά την πιο πάνω δήλωση ο Διευθυντής αποχώρησε από τη συνεδρίαση. Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. “έλαβε υπόψη” τις “εμπιστευτικές/υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους” και “ενδεικτικά” έκαμε αναφορά, στο σχετικό πρακτικό της, στις αξιολογήσεις των εκθέσεων κατά τα πέντε τελευταία χρόνια (1986-1990).

35 Πρέπει να σημειωθεί ότι τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη φέρουν βαθμολογία “εξαιρετος” σχετικά με το κάθε ένα από τα έτη 1986, 1987, 1988 και 1989. Σχετικά με το έτος 1990 όλων - και του Αιτητή - η βαθμολογία είναι “Πολύ Ικανοποιητική”. Μετά την εξέταση των εμπιστευτικών εκθέσεων και την παράθεση της βαθμολογίας των υποψηφίων σχετικά με τα έτη 1986-1990 το

40 σχετικό πρακτικό της Ε.Δ.Υ. έχει ως πιο κάτω:

“Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων, στα οποία έδωσε την πρέπουσα σημασία, ανεξάρτητα

από το γεγονός ότι δε γίνεται ιδιαίτερη αναφορά γι' αυτά στα Σχέδια Υπηρεσίας, ενόψει της περιθωριακής διαφοράς στην αρχαιότητά τους, η οποία φαίνεται στον ενώπιον της Επιτροπής κατάλογο των υποψηφίων.

5

Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - ότι οι παρακάτω, οι οποίοι έχουν συστηθεί από το Διευθυντή, υπερέρχουν των άλλων υποψηφίων, τους επέλεξε σαν τους πιο κατάλληλους και αποφάσισε να προσφέρει σ' αυτούς προαγωγή στη μόνιμη (Γακτ. Προϋπ.) θέση Ανώτερου Λειτουργού Μηχανογράφησης, Τμήμα Μηχανογραφικών Υπηρεσιών."

10

Αναφορικά με την αρχαιότητα όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, πλην της Γεωργίας Βαρνάβα-Μιχαηλίδου, κατέχουν τη μόνιμη θέση του Λειτουργού Μηχανογράφησης, 1ης τάξης, από την 1.1.83. Η Μιχαηλίδου βρίσκεται στην πιο πάνω θέση από την 15.8.92, ο δε αιτητής από την 1.12.87. Επομένως τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέρχουν του αιτητή σε αρχαιότητα κατά πέντε περίπου έτη.

15

20

Όπως έχει προαναφερθεί ήταν η θέση του ευπαιδευτου συνήγορου του αιτητή ότι στην παρούσα υπόθεση η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ικανοποιεί το στοιχείο της δέουσας αιτιολογίας ούτε και η αιτιολογία της απόφασης μπορεί να αναπληρωθεί από τα εντός του φακέλου υπάρχοντα στοιχεία. Ειδικότερα στην παρούσα περίπτωση η Επιτροπή φαίνεται να έλαβε υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων παρά το γεγονός ότι δεν εγίνετο ιδιαίτερη αναφορά σ' αυτά στα σχέδια υπηρεσίας.

25

30

Η φιλοσοφία που υπαγορεύει την ανάγκη για αιτιολογία είναι ότι η παρουσία της αιτιολογίας αποκλείει την αυθαιρεσία εκ μέρους της Διοίκησης και προστατεύει τη διοίκηση από τον εαυτό της με το να την αποτρέπει από του να λάβει μια βεβιασμένη απόφαση. Η αιτιολογία πρέπει να είναι καθαρή, με άλλα λόγια οι συγκεκριμένοι παράγοντες πάνω στους οποίους η Διοίκηση βάσισε την απόφαση της πρέπει να αναφέρονται ειδικώς και με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε να καθιστούν δυνατό το δικαστικό έλεγχο. Η αιτιολογία πρέπει να περιέχει τον τρόπο σκέψης του διοικητικού οργάνου επί των σχετικών γεγονότων τα οποία συνιστούν το υπόβαθρο της απόφασης. (Βλ. *Δημοκρατία ν. Γεωργιάδη* (1972) 3 Α.Α.Δ. 594, 690). Η δέουσα αιτιολογία είναι ζήτημα βαθμού το οποίο εξαρτάται από τη φύση της επίδικης απόφασης. (Βλ. *M. J. Lousides & Sons Ltd. v. The Municipality of Limassol* (1988) 3

35

40

Α.Α.Δ. 1017).

- Οι αποφάσεις των διοικητικών οργάνων πρέπει απαραίτητως να είναι αιτιολογημένες. Η αιτιολογία χρειάζεται για να καθίσταται δυνατή η διακρίβωση της σωστής εφαρμογής του Νόμου και η διεξαγωγή δικαστικού ελέγχου. (Βλ. **Π.Ε.Ο. ν. Δημοκρατίας** (1965) 3 Α.Α.Δ. 27). Δυσμενείς για τον πολίτη αποφάσεις πρέπει να αιτιολογούνται. Πρέπει να δίνονται ειδικοί λόγοι. Ασαφείς γενικότητες οι οποίες αναπαράγουν τις σχετικές νομοθετικές πρόνοιες δεν αποτελούν αιτιολογία. (Βλ. **Πετρώνας ν. Γενικού Εισαγγελέα** (1969) 3 Α.Α.Δ. 214). Πρέπει να δίνονται καθαροί και επαρκείς λόγοι για να καθίσταται δυνατό για το δικαστήριο να διακρίβώνει κατά πόσο μια απόφαση είναι καλώς θεμελιωμένη σε ό,τι αφορά το Νόμο και τα πραγματικά περιστατικά. (Βλ. **Ελευθερίου κ.ά. ν. Κεντρικής Τράπεζας** (1980) 3 Α.Α.Δ. 85).

Στο σύγγραμμα του Δακτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, 3η έκδοση, σελ. 284, 287, αναφέρονται τα εξής:

- “Η γενική δικαστική προστασία εξάλλου επιβάλλει την αιτιολόγηση των δυσμενών ατομικών διοικητικών πράξεων, ώστε ο δικαστικός έλεγχος να είναι δυνατός, ευχερής, και αποδοτικός. Υπό το Σύνταγμα του 1975 η υποχρέωση αιτιολογήσεως των ατομικών διοικητικών πράξεων έχει επομένως συνταγματική θεμελίωση και ανάλογη τυπική ισχύ.

Η υποχρέωση της διοικήσεως να αιτιολογεί τις πράξεις της, βοηθά τέλος και τον αυτοέλεγχο της διοικήσεως .....

- Η αιτιολογία πρέπει να είναι επαρκής, σαφής και ειδική. Τα στοιχεία αυτά αλληλοεξαρτώνται και αλληλοσυμπληρώνονται. Ο βαθμός τους εξαρτάται και από το μέσο μορφωτικό επίπεδο των αποδεκτών της διοικητικής πράξεως: όσο χαμηλότερο είναι αυτό, τόσο απλούστερη και πληρέστερη πρέπει να είναι η αιτιολογία.

- Απλή παράθεση γενικών σκέψεων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε κάθε περίπτωση δεν συνιστά σε καμιά περίπτωση νόμιμη αιτιολογία. Το ίδιο ισχύει για την απλή επανάληψη των διατάξεων του νόμου χωρίς την συσχέτισή τους με τα συγκεκριμένα δεδομένα. Γενικά, αιτιολογία που δεν παρέχει στον δικαστή τα απαραίτητα ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία για την διακρίβωση της νομιμότητας της διοικητικής πράξεως ή εί-

ναι τόσο αόριστη και ασαφής ώστε να καθιστά ανέφικτο τον δικαστικό έλεγχο, δεν είναι νόμιμη και οδηγεί στην ακύρωση της πράξεως.”

Στο σύγγραμμα του Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 6η έκδοση, σελ. 166-67, αναφέρονται τα ακόλουθα: 5

“Αιτιολογία είναι, γενικά, η αναφορά των κανόνων δικαίου που ρυθμίζουν την έκδοση της διοικητικής πράξης και της ερμηνείας τους, της διαπίστωσης ότι συντρέχουν οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις ενόψει των οποίων επιβάλλεται η έκδοση της πράξης κατ’ εφαρμογή των κανόνων αυτών, την εκτίμηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών, καθώς και των σκέψεων του διοικητικού οργάνου που οδήγησαν στην έκδοση ή την παράλειψη της έκδοσης της διοικητικής πράξης. Συνεπώς, τα στοιχεία της αιτιολογίας μπορούν να αφορούν είτε τη νομιμότητα είτε τη σκοπιμότητα της πράξης, όταν εκδίδεται βάσει διακριτικής ευχέρειας. 10

..... 20

Κατά γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, οι ατομικές διοικητικές πράξεις που δημιουργούν δυσμενείς συνέπειες για τους διοικουμένους πρέπει να αιτιολογούνται. 25

Η έλλειψη της αιτιολογίας ή τα ελαττώματά της συνεπάγονται το ακυρώσιμο της πράξης, εφόσον προταθεί σχετικός λόγος, και υπάγονται στον ευρύτερο λόγο ακυρώσεως λόγω παράβασης κατ’ ουσία διάταξης του νόμου. Εάν η πράξη περιέχει αιτιολογία χωρίς να χρειάζεται, η αιτιολογία πρέπει να είναι νόμιμη (ΣΕ 2850/1986). 30

..... 35

Η αιτιολογία πρέπει να είναι ειδική, επαρκής και να ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου.”

Η εξέταση λοιπόν του λόγου ακύρωσης που αναφέρεται στην έλλειψη αιτιολογίας θα λάβει χώραν με βάση τις πιο πάνω αρχές και σε συνάρτηση με το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης. Περιέχει η επίδικη απόφαση τα απαραίτητα “ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία για τη διακρίβωση της νομιμότητάς της;” Εξέταση των στοιχείων που έλαβε υπόψη της η Ε.Δ.Υ. αποκαλύπτει ότι αποτελούντο από τα πιο κάτω: 40

(α) Τη σύσταση του Διευθυντή του οικείου τμήματος.

(β) Αξία, προσόντα, αρχαιότητα.

5 (γ) Εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για τα έτη 1986-1990.

Έχω εξετάσει τα στοιχεία που έλαβε υπόψη της η Ε.Δ.Υ. για την κατάληξή της. Θεωρώ ότι η επίδικη απόφαση, αν και λακωνικά διατυπωμένη, παρέχει στο δικαστήριο τα απαραίτητα ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία για τη διακρίβωση της νομιμότητάς της. Πρόσθετα η αιτιολογία της επίδικης απόφασης υποστηρίζεται και από τα ενώπιον της Ε.Δ.Υ. διοικητικά έγγραφα, δηλαδή τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων. (Βλ. *Λαροδής v. Δημοκρατίας* (1967) 3 Α.Α.Δ. 64). Ακολουθεί πως ο λόγος ακυρώσεως που σχετίζεται με την έλλειψη αιτιολογίας δεν μπορεί να πετύχει.

Αναφορικά με την εισήγηση του ευπαίδευτου συνήγορου του αιτητή ότι η Ε.Δ.Υ. “έλαβε υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων” πρέπει να υπενθυμίσω ότι τα προσόντα αποτελούν ένα από τα τρία στοιχεία κρίσεως στις περιπτώσεις προαγωγών - τα άλλα δυο στοιχεία είναι η αξία και η αρχαιότητα (βλ. Άρθρο 35(3) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, 1990 (Ν. 1/90), σύμφωνα με το οποίο “οι διεκδικήσεις των υπαλλήλων για προαγωγή αποφασίζονται με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα”). Επομένως η Ε.Δ.Υ. νόμιμα και έγκυρα μπορούσε να λάβει υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων. Ωστόσο πρέπει να λεχθεί ότι ο αιτητής δεν υστερεί σε προσόντα έναντι των ενδιαφερομένων μερών. Επομένως δεν μπορεί να λεχθεί με οποιοδήποτε τρόπο ότι η πλάστιγγα έχει κλίνει υπέρ των ενδιαφερομένων μερών με το να ληφθούν υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων από την Ε.Δ.Υ..

Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι ο αιτητής με την προσφυγή του έχει προσβάλει απόφαση της Ε.Δ.Υ. που σχετίζεται με προαγωγές. Οσάκις η Επιτροπή επιλέγει ένα υποψήφιο στη βάση σύγκρισής του με άλλους, η Επιτροπή για να δικαιολογήσει την επιλογή του, δεν είναι ανάγκη να καταλήξει ότι υπερέχει έκδηλα των άλλων. Από την άλλη το Διοικητικό Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει για να παραμερίσει την απόφαση σε σχέση με μια τέτοια επιλογή εκτός εάν ικανοποιηθεί από τον αιτητή σε μια προσφυγή ότι ήταν ένας κατάλληλος υποψήφιος ο οποίος υπερείχε έκδηλα του υποψηφίου που έχει επιλεγεί, γιατί μόνο σε μια τέτοια περίπτωση το όργανο που έχει προβεί στην επιλογή για σκοπούς διορισμού ή προαγωγής θεωρείται ότι έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής του ευ-

χέρειας και έχει επομένως ενεργήσει “καθ’ υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας”. (Βλ. *Γεωργίου ν. Δημοκρατίας* (1976) 3 Α.Α.Δ. 74, 85, απόφαση της Ολομέλειας).

Όπως έχει νομολογηθεί η φράση “έκδηλη υπεροχή” σημαίνει 5
την υπεροχή ενός μέρους. Για να ευσταθήσει τέτοιου είδους ισχυ-
ρισμός η υπεροχή πρέπει να είναι αυταπόδεικτη και προφανής
από την εξέταση των φακέλων των υποψηφίων. Η υπεροχή πρέπει
να είναι τέτοιας φύσεως που να αναδύεται από κάθε άποψη από 10
το συνδυασμένο αποτέλεσμα της αξίας, προσόντων και αρχαιότη-
τας των προσώπων που συναγωνίζονται για προαγωγή. Με άλλες
λέξεις πρέπει να αναδύεται ως αναντίρρητο γεγονός τόσο πειστι-
κό που να εντυπωσιάζει κάποιον από την πρώτη ματιά. (Βλ. *Χ’*
Σάββα ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ. 76, 78).

Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν ακυρώνει απόφαση της Ε.Δ.Υ. 15
αν σύμφωνα με το νόμο και τα πραγματικά περιστατικά μιας υπό-
θεσης η απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή. (Βλ. *Γε-
ωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 678, 687, από-
φαση Ολομέλειας).

Έχω εξετάσει την επίδικη απόφαση σε συνάρτηση με τις πιο 25
πάνω αρχές. Κρίνω ότι ο αιτητής δεν με έχει ικανοποιήσει ότι υπε-
ρέχει έκδηλα των ενδιαφερομένων μερών. Αντίθετα η επίδικη από-
φαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Ε.Δ.Υ. με βάση τον Νόμο και τα
ενώπιόν της στοιχεία. Δεν υπάρχει επομένως πεδίο επέμβασης του
Δικαστηρίου για ακύρωση της.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος του αιτητή, τα 30
οποία θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν
από το Δικαστήριο.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.